

מכותל הישיבה

בס"ד

עלון תורני חודשי מבית מדרשם של תלמידי ישיבת הכותל

פרשת בהר-בחקותי

שבת מברכים סיון-

יום ירושלים

גליון 9 | כד' באייר התשע"ז

כניסת השבת: 18:53

יציאת השבת: 20:13

מאמר פתיחה

גאולת הרוח ביום ירושלים

נעם אלטמן (ש"ג)

ישנו דבר מעניין מאוד שיש לתת עליו את הדעת והוא שלעולם יחול ה' באייר באותו היום של ליל הסדר, ולעולם יחול יום כ"ח אייר באותו היום בשבוע בו יחול חג השבועות. הן יצי"מ והן יום העצמאות מסמלים את צאתנו מכל סוגי המיצרים בהם היינו במשך הדורות. והתהליך אשר החל בליל הסדר, ולא הסתיים, מוצא את ראשית שכלולו ביום ה' באייר, בהקמת מדינת ישראל ראשית צמיחת גאולתנו, ומה שלא הסתיים במעמד הר סיני עתיד למצוא את שלמותו בגאולת ירושלים.

רבים אינם מבינים מהו החידוש ביום ירושלים, הרי כבר חגגנו את הקמת מדינת ישראל ראשית צמיחת גאולתנו בה' באייר, מה כבר התחדש בכ"ח באייר? שאלה זו דומה לשאלה מהו ההבדל בין חג הפסח לחג השבועות. בחג הפסח יצא עם ישראל לחירות גופנית מהשעבוד המצרי, וכך ביום ה' באייר יצא עם ישראל לחירות גופנית משעבוד אומות העולם. אך התכלית של יציאת מצרים הינה חג השבועות, כדי שעם ישראל יתעלה מעל הרובד הבסיסי של הרצון לחופש לאומי ומקלט מדיני, העניק רבש"ע לעם ישראל את חג השבועות המהווה את המשמעות הרוחנית ליציאת מצרים, וכך גם יום ירושלים המסמל את המהות והמטרה של יום העצמאות - הכנסת הרוח אל תוך הגוויה הלאומית.

"והיה במשך בקרן היובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו".¹

לפני חמישים שנה כשנפלו החומות והעיר שבה ונתאחדה, כשבכלבות פועמים עברנו את הריסות החומה שהפרידה בינינו למקום המקדש ביותר, התרפקנו על אבני הלבבות² אשר מזה שנים לא חשו ברטט יד היהודי הנוגעת, בשפתיים הצורבות של האדם מישראל, וחשבנו שהנה הגענו אל הגאולה השלימה, אך גילינו כי רגלינו עומדות רק בשער ולא מעבר.

מאחר שכבר "אמר הקדוש ברוך הוא לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה"³, כדי שנעבור את השער ונגיע אל הגאולה השלישית, לירושלים של מעלה, לבית המקדש, חובה עלינו לפני כן להכניס את הקב"ה לירושלים של מטה.

"ציון" מסמלת את הצד החומרי, החיל והחוסן, "ירושלים" מסמלת את הצד הרוחני, הקדוש⁴. שילובם של השתיים יחדיו יוצר לאומיות קדושה, וכפי ציוויו של הקב"ה "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש"⁵, בראשית מטעו של עם ישראל נתגלתה השאיפה להקים ציבור אשר ישמור את דרך ה' לעשות צדקה ומשפט, ולמילוי שאיפה זו צריך שציבור זה יהיה דווקא בעל מדינה פוליטית וכסא ממלכה לאומית ברום התרבות האנושית⁶. חידושו של אברהם אבינו אינו בהיותו צדיק, חסידי אומות העולם יש גם לגויים⁷, חידושו של אברהם אבינו הינו יצירת ציבור כולו הנאמן ושומר על מצוות ה'⁸, ציבור שחייו הולכים לפי החוק האלוהי, חיים בהם כל מערכות המדינה הינם קודש, ורק לאחר שיתקיים ציווי זה וניצור מלכות לאומית אשר הולכת בדרך של קדש, ונכניס את רבש"ע בירושלים של מטה - יוכל הקב"ה לבוא בירושלים של מעלה.

המשך בעמ' הבא

מדרש העולם פרשת תולדות קלטג

"והייע דעניג (ויקרא כה) בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו כשישתלם הזאת שדווא חמשת אלפים וארבע מאות ותמניא תשובו איש אל אחוזתו אל נשמתו שדווא אחוזתו ונחלתו".

ואם לא הייע ראניים לגאולה בשנת ת"ה, אולי התקיים בנו הפסוק בשנת יתשיב' תש"ה. (בשם הרב ציקי ברלין שליט"א)

העלון מוקדש לע"ג גוטה יקוט בת איזה, ולרפואת הרב חיים ישעיהו בן טובה ליבה

זמני התפילות בישיבה:

יום ו'

19:00 - מנחה, קבלת שבת בבית

הדרומי קרב עם

יום השבת

8:00 - שחרית,

הלכות שבת - מו"ר ראש הישיבה

13:15 - מנחה גדולה

19:00 - יציאה משותפת לרחבת

הקאדרו לשירי סעודה שלי שית,

20:13 - צאת השבת, ערבית,

הבדלה

לרשימת השיעורים ראה בלוח

המודעות

מזל טוב!

לאופיר פוסט (מחזור מד')

לרגל אירוסיו!

לרון שאול (מחזור מה')

לרגל אירוסיו עם בת חן!

לרב משה שהם ורעייתו על

הולדת הבן אליעזר!

בוגר הישיבה יהויכין רוט

ורעייתו על הולדת הבת!

❖ האם מותר להשכיר דירה

בירושלים? 'אלון חודשי -

פינת יר'ד - ר' אלון אלהרר

עמ' 2.

❖ לדמותו של הרב נויבירט

צ"ל - זכרונות אישיים,

אביחי שחור - עמ' 3.

לתגובות ושליחת מאמרים:

rziv111@gmail.com

א. מערכת: זיו ששון ארזי

חמישים שנה הילדה הנעימה והאהובה ביקשה את הבובה שושנה, את אמריקה הקטנה של המזרח התיכון⁹, והיום לאחר ספירת שבע שבתות שנים והגעה אל שער הנ', לשער הכתר, הגיע הזמן לכתוב פרק חדש בהסתוריה הישראלית, פרק של גאולה רוחנית, פרק של חירות שאינה תלויה במצב הגופני, אלא חירות של עבד ה' שהוא לעולם בן חורין, מציאות בה המדינה וכל מוסדותיה מושתתים על תורת ה', עלינו לחתור אל עבר גאולה רוחנית, גאולה בה הכלכלה קדושה, הצבא קדוש וכך כל חיי החול בעם ישראל אינם ככל האומות אלא קדושים באות ברית קודש.

המתח בין יעקב לעשיו, בין ישראל לאדום, בין עם ישראל לתרבות המערב, תוסס כיום יותר מאי-פעם סביב המאבק על כינון מלכות קדושה, יצחק ראה את בניו כמשפטי פעולה: יעקב 'הישיבה בוחר' ועשיו 'איש המעשה'¹⁰, אך רצה הקב"ה שיהיה איש אחד המכיל בתוכו את שניהם - "הקול קול יעקב והדיים ידי עשיו".

2084 שנים¹¹ עברו על האנושות מאז בריחתו מאחריות של האדם הראשון ועד לקריאתו של אברהם אבינו "הנני"¹², בקריאת הנני הביע אברהם אבינו אחריות, ונענה לקול האלוהי המשווע "לא תערוטא דלתתא", וגם אנו, הדוד דופק על דלתנו ומחכה שנפתח לו ונצחק 'הנני', הננו כאן לרומם את מלכותך ולהגשים את הצו האלוהי של ממלכת כהנים וגוי קדוש, מחכה לנו רבש"ע שנרים את היד ונענוד את טבעת הנישואין בין הדוד לרעייה, נמשיך את "דשעבידו לאורייתא"¹³ של ישראל סבא ונביא את הגאולה השלישית, בקיום הציווי האלוהי "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש".

¹ יהושע ו, י.

² ע' לנתיבות ישראל, מאמר "מאחר כתלנו".

³ תענית ה, א.

⁴ מי מרום, ח"ו, מעייני הישועה עמ' צב'. וכן אגרות הראיה חלק ג עמ' ריב, לעיון נוסף - ניתן לעיין בכתבי הרב על הקמת תנועת "דגל ירושלים" אשר כל מטרתה היא להוסיף את שלב הקדושה בתהליך הגאולה.

⁵ שמות יט, ו.

⁶ אורות, "למהלך האידיאות בישראל עמ' קד'.

⁷ אגרות הראיה חלק א עמ' קעח, וכן שיחות הרצ"ה ויקרא עמ' 92.

⁸ מתוך התורה הגואלת, תלמוד תורה, פרק א.

⁹ ע"פ אגרות הראיה חלק א' אגרת קנח'.

¹⁰ שיחות הרצ"ה לפרשת תולדות עמ' 220, וכן עמ' 232.

¹¹ חטא האדם הראשון היה בשנת 1 לבריאת העולם, ועקידת יצחק בשנת 2085.

¹² בראשית כב, א.

¹³ בראשית יב, ה בתרגום אונקלוס.

השכרת דירה בירושלים

ר' אלוו אלהרר

אלון חושני - פנינת יופי זרוע

אולם, לאחר בקשת המחילה ונשיקות עפר רגליו, מעט קשה לי הרי בגמרא ביומא דף יב,א נאמר שירושלים לא מטמאה בנגעים משום שהיא לא נקראת 'ארץ אחזתכם', ותלינו זאת במ"ד שירושלים לא נתחלקה לשבטים, אך לפי החזו"א אפשר שכן נקראת ירושלים 'אחזתכם' שהרי לפיו יש קניין הגוף לשבט יהודה ולבנימין. לאחר העיון שאלתי את הרב **בבצל שליט"א** את השאלה ואמר שהחזו"א לא התכוון שיש ליהודה קניין הגוף ממש. והדבר עוד צריך ביאור².

בשו"ת הרדב"ז ח"ב סימן תרל"ג הביא בטעם השלישי שכל התקנה שלא משכירים בתים היא משום שבזמן העליה לרגל מרוב הביקוש השכירות תעלה ולעולי הרגל לא יהיה מקום לגור שם. **גם מהרדב"ז משמע שכיום מותר להשכיר.**

המהר"י קורקוס על הרמב"ם כתב שבזמן הזה מותר להשכיר. בתחילה כתב משום שהגמרא תולה את השכירות בחינם בכך שבעל הבית נוטל את עורות הקודשים של השוכר. אך כיוון שהיום אין עורות קודשים אזי אין היתר לגור בירושלים בחינם, אך דוחה ראייה זאת וסובר שכאשר הארץ הייתה ביד ישראל- היה הדין שלא לוקחים שכירות בירושלים לפי שלא נחלקה ירושלים לשבטים. אך כיום שהישראל עצמו שכר מהגוי ודאי שאינו מחויב להכניס אדם לביתו ללא תשלום.

ליסיכום: על אף שהגמרא סתמה שאסור להשכיר בשכר בירושלים. האחרונים דרשו טעמא דקרא והתירו להשכיר בימינו.

תשובה לעלון הקודם בנוגע למציאת כסף בישיבה:

הרב בבצל שליט"א פסק שהאחריות לכסף היא של המוצא. ממידת חסידות להכריז, אך אם אינו רוצה- הכסף שלו.

שאלה: ראובן השכיר דירה בעיר העתיקה בירושלים משמעון. כאשר רצה לקום וללכת דרש שמעון את דמי השכירות אך ראובן סירב לשלם לו בטענה שאסור להשכיר בתים בירושלים מפני שלא נתחלקה לשבטים. מי צודק?

תשובה: מקור הדברים הוא בגמרא במגילה דף כו. וכן ביומא יב. " במאי קמיפלגי? תנא קמא סבר: לא נתחלקה ירושלים לשבטים, ורבי יהודה סבר: נתחלקה ירושלים לשבטים.. והאי תנא סבר: לא נתחלקה ירושלים לשבטים. דתניא: אין משכירים בתים בירושלים, מפני שאין שלהן. רבי אלעזר ברבי שמעון אומר: אף לא מטות. לפיכך עורות קדשים - בעלי אושפזין נוטלין אותן בזרוע".

הרמב"ם העתיק את הדברים בהלכות בית הבחירה פ"ז, הי"ד והכריע: "ואין משכירין בתוכה בתים.. שלא נתחלקה לשבטים".

בפירוש המושג 'לא נתחלקה לשבטים' נראה שנחלקו האחרונים- מהחזו"א וכן נראה קצת מהרדב"ז (אם כי בשוני מעט), שירושלים לא נתחלקה לשבטים היינו שהיא של כל ישראל ולכולם יש חלק בה. אך מהגר"ז להלכות בית הבחירה נראה שלא נחלקה כלל לאף אחד.

החזון איש ביומא סימן קכ"ו מביא כמה פסוקים שמראים שירושלים אכן ניתנה ליהודה ולבנימין³. לפי זה מפרש החזו"א שלמ"ד לא נתחלקה ירושלים לשבטים היינו שלבנימין וליהודה יש כעין קנין הגוף בירושלים. אבל לכל ישראל יש זכות שימוש בקרקע. מהחזו"א נראה שסיבת השארת זכות שימוש לכל השבטים הוא משום מצוות אכילת מעשר שני בירושלים. **ולכן שיוור הזכות הזו נאמר רק ביחס לעולי הרגלים ולא לכל שכירות אחרת אף בזמן הבית** (וכמובן שלפי זה כיום אין איסור השכרת דירה בירושלים).

² ואמר לי הרב יונתן הלברטל שליט"א שיתכן והגדרת אחוזה לעניין נגעים כוללת בתוכה גם קניין פירות. אך לפי זה צריך לראות האם בית ששור (ששי בו רק קניין פירות) מטמא בנגעי הבית. אך יתכן וההגדרות לעניין זכות השימוש בשכירות יהיו שונות מכאן ועוד צריך עיון.

³ "ואת יבוסים יושב ירושלים לא יכלו בני יהודה להורישם" (יהושע טו, ס"ג). "והיבוסים היא ירושלים.. זאת נחלת בני בנימין" (יהושע י"ח, כ"ח).

"אם בחקתי תלכו ואת מצוותי תשמרו... ונתתי גשמכם בעתם"¹

משמע מהפסוק שאם אדם לומד תורה ומקיים את המצוות מגיע לו שכר כבר בעולם הזה ("ונתתי גשמכם בעתם"), דוגמא נוספת לדבר אנו מוצאים בקריאת שמע "והיה אם שמוע תשמעו... ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש"² והדבר לכאורה קשה, שהרי ידוע: **'שכר מצווה בהאי עולמא ליכא'**³ וא"כ משמע שאין אפשרות לקבל שכר על התורה והמעשים הטובים בעוה"ז, וכיצד הדברים מסתדרים עם האמור בפרשתנו?

ראשית, ראוי להקדים ולדון על השכר בעוה"ב, **אמרו חז"ל** "יפה שעה אחת של קורת רוח בעוה"ב מכל חיי העוה"ז"⁴.

הרב דסלר במכתב מאלה"ה מביא בשם האדמו"ר מוהרצ"ה ברוידא זצ"ל: גם אם נקבץ לשעה אחת את כל רגעי האושר והנחת שיש לאדם בכל ימי חייו ונצרף לזה את כל רגעי האושר והנחת שיש לחבריו, לבני עירו ולכל בני האדם אין זה עדיין **כל** חיי העוה"ז. אך אם נצרף את כל רגעי האושר והנחת שהיו לכל הבריאות מבריאת העולם ועד סוף כל הדורות, וכל זה ינתן לאדם אחד לרגע אחד - ודאי שאין אושר יותר מזה בחיי העוה"ז - אף על פי כן קורת רוח של שעה אחת בעוה"ב גדולה הימנו.

ומהי אותה קורת רוח? משל לעני שעבר ליד משתה של אדם עשיר והריח מהמטעמים שהכין אך לא אכל מהם, כך גם קורת רוח, זהו רק מעבר ליד, לא יותר מזה, ובכל זאת זה טוב יותר מכל רגעי האושר שיכולים להיות בעוה"ז.

¹ ויקרא כ"ג, ג'
² דברים י"א, י'
³ סנהדרין ל"ט, ב'
⁴ אבות פ"ד, י"ז

⁵ האושר והשכר בעוה"ז עמ' 4-5
⁶ אבות פ"ד, מ"ב
⁷ הלכות תשובה פ"ט, ה"א
⁸ ויקרא י"ג, ו'

דבריו אלו של הרב דסלר מחדדים את הקושיה על הפסוק, מה ראתה התורה לומר לנו שיש שכר בעוה"ז?

עונה הרב דסלר על פי המשנה במסכת אבות "מצווה גוררת מצווה, ששכר מצווה - מצווה"⁶, ויבואר על פי האמור ברמב"ם: "וכל העושה כל הכתוב בה ויודעו דעה גמורה נכונה זוכה בה לחיי העולם הבא. ולפי גזל מעשיו ורב חקמתו הוא זוכה. והבטיחנו בתורה שאם נעשה אותה בשמחה ובטובת נפש ונהגה בחקמתה תמיד שיסיר ממנו כל הדברים המונעים אותנו מלעשותה כגון חלי ומלחמה ורעב וכיוצא בהן. וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה כגון שבע ושלוש ורובי כסף וזהב. כדי שלא נעסק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להן אלא נשב פנויים ללמד בחקמה ולעשות המצוה כדי שנקנה לחיי העולם הבא".

משמע מהרמב"ם שכל העניין של "נתתי גשמכם בעתם" וכן בקריאת שמע "והיה אם שמוע תשמעו" וכו' הוא לא עניין של שכר, כי אין אפשרות לשלם שכר בעוה"ז כפי שראינו מקודם, **אלא השכר היחיד שאפשרי לקבל הוא מצווה נוספת**, והרמב"ם מסביר שכל עניינו של

השכר בעוה"ז הוא רק אמצעי, **אמצעי שהקב"ה נותן לאדם הלומד תורה ומקיים מצוות שיוכל להמשיך בפועלו באין מפריע וללא דאגות**, כך שיוכל להמשיך להתעלות.

נסיים בברכה שיה"ר שמחה שיתקיים בנו ברכת הכתוב: "ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחירד והשפתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם"⁸.

לזכרו של הרב יהושע ישעיה נויבירט זצ"ל, מחבר סדרת ספרי "שמירת שבת כהלכתה"

אמרי'ס אקדמי'

אביחי שחור (ש"ב)

הבריחה מהנאצים והעלייה לארץ ישראל

הרב נויבירט נולד בפורים ה'תרפ"ז לאמו שרה חיה לבית במברגר ע"ה, נינתו של הרב יצחק דב במברגר ושל הרב יעקב אטלינגר בעל ה"ערוך לנר", ולאביו רבי אהרן זצ"ל, שהיה רב ומורה צדק בגרמניה. לאחר עליית הנאצים לשלטון והתגברות האנטישמיות החליטו הוריו של הרב לחפש מפלט עבור המשפחה, הרב ושני אחיו נשלחו לבלגיה ע"י משלחת של יהודים טובי לב, ואת בר המצוה חגג הרב בצורה מצומצמת עם משפחתו המאמצת. מאוחר יותר הצליחו הוריו ואחותו של הרב לברוח מגרמניה בעקבות היתר של מלכת הולנד עבור 42 רבנים בשנת תרצ"ט (1939), לפני פרוץ המלחמה. **הם הצליחו להעביר את הרב ושני אחיו מבלגיה להולנד וכך בחסדי שמים הצליחה כל המשפחה לעזוב את גרמניה לפני פרוץ המלחמה ולהתאחד כולם יחד בהולנד.**

המשפחה הסתתרה כשלוש שנים בדירה אחת באמסטרדם, ללא אפשרות לצאת, בעקבות חשש לחייהם. **גם בתנאים הקשים ביותר דבקה משפחתו של הרב נויבירט בקיום התורה והמצוות, הידרו בשמירת שבת קודש, וגם תקעו בשופר בראש השנה.** אחד הספרים היחידים שהיו ברשותם היה משנה ברורה חלק ג (הלכות

בג' בתמוז התשע"ג, איבדנו את אחד מגדולי פוסקי דורנו, הרב יהושע ישעיה נויבירט זצ"ל, מחבר סדרת ספרי "שמירת שבת כהלכתה", **המהווים פנינה יקרה בארון-הספרים היהודי ומורים דרך לרבים למשמרת קדושת השבת.**

מדוע בחרתי דווקא לכתוב עליו? הכל התחיל מכך שאבי מורי יבלח"א, עם יציאתו מהשיבה החל לכהן כרב הישוב מעלה לבונה, והיה נוהג ללכת בימי שישי ביחד עם קבוצת רבנים כדי ללמוד עם הרב נויבירט. הם היו מגיעים ל"שימוש" מעשי בפסיקת הלכות נידה, וכמובן בנושאים אחרים. בנוסף לזה ישנו "מנהג" מיוחד של משפחתי אותו היינו מקיימים כמה פעמים בשנה. המנהג היה - ביקור בבית הרב יהושע נויבירט בשכונת בית וגן בירושלים. בעת ביקוריי עם משפחתי **לא אוכל לשכוח את הצניעות והענווה שאפיינה את הרב נויבירט ואשר השפיעה עלי רבות.** כמו כן נהג הרב לשלוח איגרת ברכה לכל אחד מאחיי בשמחת בר המצוה שלו, וגם אני זכיתי לקבל אחת כזו, והיא שמורה אצלי היטב היטב בתוך הספר "שמירת שבת כהלכתה". והכי חשוב - זכיתי שהוא יהיה הסנדק שלי בברית המילה. כתוב בספרים שתכונות הסנדק "עוברות" לתינוק, ואני מתפלל שאזכה ללכת בדרכו ללמוד וללמד תורה.

שבת), ובו למדו רוב הזמן. הרב נויבירט, שהיה אז בחור צעיר, סידר בעצמו לוח שנה, על פי מה שלמד בקיצור שולחן ערוך, לוח שהתברר אחר כך כמדויק.

בשנת ה'תש"ו עלה לארץ הקודש בספינה שיצאה ממרסיי שבצרפת. **האוניה שבה עלה ארצה ממרסיי הפליגה בשבת והדבר צער אותו מאוד שנים רבות ולכן "קיבלתי על עצמי שהקב"ה יזכה אותי ואעשה משהו עבור השבת"**. האנייה שבה נסע נתפסה על ידי הבריטים, והוא נשלח למחנה עתלית. לאחר ששוחרר, החל ללמוד בישיבת 'קול תורה' בירושלים והיה מתלמידי המובהקים של הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל.

הרב נויבירט חיבר את ספר המופת "שמירת שבת כהלכתה", העוסק בהלכות שבת ויום טוב לפרטי פרטים, תוך התייחסות למציאות של ימינו. בהקדמה מספר הרב שהרעיון עלה כהמשך להבטחתו בהיותו על אניית המעפילים בדרכו לארץ.

את הספר כתב הרב נויבירט בהתייעצות מלאה עם רבו הרב שלמה זלמן אוירבך זצ"ל. בנוסף, חיבר הרב נויבירט את הספרים: 'קיצור דיני שמיטת קרקעות', 'אהל שרה' על דיני טהרת המשפחה, 'חנוך הבנים למצוות ודיני קטן', ו'מדריך הלכתי לאחיות בבתי חולים לשבתות וחגים'.

הרב נויבירט שימש יחד עם הרב אשר וויס יבלח"א כפוסק ההלכתי של בית החולים שערי צדק. מלבד מפעל התורה הגדול שהחזיק הרב נויבירט, הוא הקים מקווה טהרה פרטי בשכונת בית וגן, הפעיל גמ"ח גדול של הלוואות, וסייע ליהודים רבים בכל התחומים.

ולסיום, ניגשתי לרב נבנצל שליט"א כדי לשאול – לדעת הרב, מה הייתה דרכו הייחודית של הרב נויבירט זצ"ל? ענה לי הרב: הרב נויבירט חיפש את האמת, ורק אותה! והנה לנו עוד הבנה קטנה מי הייתה הדמות האדירה הזו אשר העמידה תלמידים הרבה והפיצה הלכה בכל קצוות תבל.

הרב נויבירט זצ"ל השאיר אחריו עשרה ילדים, עשרות צאצאים ומיליוני תלמידים, עם ישראל כולו.

פנית לזו"י ישראל

הרב שלום משאש זצ"ל

יאר עזראן (ש"ה)

הרב שלום משאש נולד בשנת תרס"ט (1909) בעיר מקנס שבמרקו, בגיל צעיר התחיל ללמוד תורה אצל רבו המובהק הרב יצחק אסבאג וכבר בגיל צעיר הפך לפוסק, את הספר "מזרח שמש" על הלכות איסור והיתר כתב כבר בגיל 17. בהמשך ניהל תלמוד תורה במקנס שבשיאו למדו בו 2,000 תלמידים.

בשנת תש"ד לאחר שהתרפא ממחלת הטיפוס הקים את ישיבת "כתר תורה", לאחר פטירת ראב"ד קזבלנקה - הרב משה חי אליקים, הסכים הרב לעמוד כדין בבית הדין כאשר הוא בן 39. כשהרב משאש הגיע לגיל 52 מונה להיות הרב הראשי של קזבלנקה ולאחר מכן כרבה הראשי של מרוקו כולה. בשנת תשל"ח (1978) עלה הרב משאש לארץ ומונה לרבה הראשי של ירושלים ביחמתם של הרבנים הראשיים הרב עובדיה יוסף והרב שלמה גורן, בתפקיד זה כיהן במשך כ-26 שנה עד לפטירתו ב- י' בניסן התשס"ג.

בפסיקתו, בלט הרב משאש בחיזוק יסודות המנהגים המקובלים במרוקו, וכן בעיסוק בשאלות מקוריות התלויות במצבים משתנים ובהתפתחויות חדשות כגון התייחסות לטכנולוגיה וחשמל. כך לדוגמה הוא פסק שכל שכונות ירושלים המשלמות ארנונה ומסים לעירייה חוגגות את פורים בט"ו באדר (ילקוט שמ"ש סימן קצג), וכן פסק בעניין אחיזת הציציות בקריאת שמע שיש לאחוז רק את שתי הציציות הקדמיות ולא את שתי הציציות שלאחריו, כדברי השולחן ערוך (או"ח כד, ה), וכך היה המנהג במרוקו (ילקוט שמ"ש ח).

בר הפלוגתא הגדול של הרב משאש היה הרב עובדיה יוסף זצ"ל, ולמרות המחלוקות הגדולות ביניהם כיבדו הרבנים זה את זה בכבוד גדול ובהערכה רבה.

הרב משאש היה מאוד מחובר לעם ישראל ופעל רבות לאיחוד הקרעים בעם, בנוסף ראה במדינת ישראל "ראשית צמיחת גאולתנו" ואמר לומר הלל בברכה ביום העצמאות, וכשראה את הפסק של הרב עובדיה אמר: "מי שכבר נוהג שימשיך במנהגו ויברך".

ביום ירושלים שמח שמחה יתרה על שחרורה וכתב פיוט שנקרא "מי אל כמוך", פיוט ארוך על מלחמת ששת הימים ועל שחרורה ושבחה של העיר.